

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 14. Photii exitus. Ejus Bibliotheca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum IX.
A. C. 891.

§. XIV.

Photii exitus. Ejus Bibliotheca.

Hæc Formosi Epistola ultimum est, quod habemus, monumentum ad Photii Schisma pertinens, quod ab annis triginta Ecclesiam Constantinopolitanam perturbaverat. Exinde vero de Photio nulla amplius recurrit mentio; unde pronum est conjicere, haud diu postea superstitem fuisse.

Inter ejusdem Scripta, Bibliotheca & Nomocanone nulla magis celebrantur; & occasionem quidem scribendi Bibliothecam suam ipse in præfixa operi Epistola ad Fratrem suum Tarasium directa sic indicat: *Ex quo ab Imperatore & Senatu Legationem in Assyria obire jussus sum, rogasti me, ut tibi materiam librorum, quorum lectioni interesse non potuisti, mitterem, tum ut absentia mea solatium haberes, tum ut saltem Summam istorum librorum, qui ferme trecenti numero sunt, cognosceres. Mitto tibi igitur hæc fragmenta, quæ mihi memoria suggerere valuit, eo ordine, quo mihi occurrerunt.* Verisimile est, initium Operis e memoria fuisse scriptum, nam brevia sunt Excerpta; posteriora autem prolixitate laborant & ex ipsis libris descripta videntur.

Talia

Talia autem fragmenta habemus du-
centa & octoginta, maximam partem ex
Libris, qui interciderunt, sed ex illis,
qui atatem tulerunt, videmus, ea bona
fide & acri iudicio fuisse electa.

Sæculum IX.
A. C. 891.

Solummodo Scriptores Ecclesiasticos
deperditos, qui sunt numero quadragin-
ta tum Theologos tum Historicos com-
memorabo, nulla facta mentione libro-
rum deperditorum illorum Scriptorum,
a quibus alia habemus Opera, quale est,
Hypotyposes S. Clementis Alexandrini,
non numeratis etiam quibusdam Conci-
liis, & complurium Hæreticorum libris.
Photius plerumque suam sententiam de
quolibet Scriptore, præsertim de Stilo
profert. Sed en! primum Bibliothecæ
ipsius articulum: *Lectæ est Dissertatio*
Theodori Presbyteri; quod Liber S. Dio-
nysii genuinum ipsius Opus sit. In ea
solvuntur quatuor objectiones: Prima, Vid. Sup.
si liber iste genuinus erat, qua ratione fa-
ctum, quod non aliqui saltem Patrum, S. 33.
S. Dionysio posteriorum, textus aliquos
ex eo protulerint? Secunda, Eusebius
Pampbili, cum Sanctorum Patrum libros
enumerat, hujus Scripti nullam mentio-
nem facit. Tertia, quo pacto in hoc Li-
bro peculiariter referuntur Traditiones,
quæ sensim & longo temporis decursu in
Ecclesia ortæ sunt? Nam S. Dionysius A-
postolis erat coævus, quod ex Actis Apo-
stolo-

Act. 17. 34.

Sæculum IX. *stolorum scimus, & fidem sane superat,*
A.C. 891. *vel potius fabula est inepte conficta, S. Dionysio in mentem venisse, ut talia scriberet, quæ, ipso jam diu vita functo, in Ecclesiam erant introducenda. Quarta obiectio est: quomodo S. Dionysius de Epistola S. Ignatii loqui potest? Nam S. Dionysius tempore Apostolorum in vivis erat, Sanctus Ignatius vero sub Trajano passus est, paulo post quam banc Epistolam scripsisset. Ergo Dissertationis Auctor hanc quadruplicem difficultatem tollere, & probare conatur, Magni S. Dionysii Librum vere ipsius partum esse.*

Plura non adjecit Photius; sed satis prodit, quam parvi pendat responsiones, quas ne quidem referre dignatur. Ex quo facile infertur, quid in quæstione, an Liber revera S. Dionysii Areopagitæ Opus sit, senserit. At verisimile est, Photium mentem suam clarius explicare noluisse, ne sui ævi homines, contrarium pertinaciter propugnantes, temere offenderet. Inter Historiæ Ecclesiasticæ Scriptores, quos commemorat, præ reliquis notandi veniunt Philostorgius, homo Ariana hæresi inquinatissimus, Joannes Ægeus, cujus historia ab Hæresi Nestorii initium ducens usque ad tempora Petri Fulonis depositi continuabatur. Erat is Sectator Eutychis, & Concilii Calcedonensis infensissimus hostis.

Basilus

Basilii ex Cilicia, qui res gestas ab obi-
 tu Simpliciani Papæ usque ad mortem Sæculum IX.
A. C. 891.
 Anastasii Imperatoris scripsit. Is pluri-
 mas Episcoporum Epistolas Historiæ suæ Cod. 42.
 inseruit. Sergius in Causa Imaginum Cod. 67. p. 99
 Cultus sub Michael Balbo Confessor,
 & quidam Leucius Carinus, qui histo- Cod. 114.
p. 29.
 riam apocrypham & admodum absur-
 dam confarcinaverat, eamque itinera A-
 postolorum nuncupaverat.

Inter Theologos in Photii Bibliotheca
 occurrunt: Apollinaris Episcopus c. 14.
p. 11. &c.
 Hierapolitanus in Asia sub Vero Impera-
 tore, qui Apologeticum pro Religione
 Christiana contra Paganos scripserat.
 Methodius Episcopus & Martyr, qui ad
 probandam Resurrectionem contra Ori-
 genem Opus ediderat. Theognostus
 Alexandrinus a S. Athanasio citatus, cu-
 jus doctrina sanæ fidei non erat satis con-
 sentanea. Pierius Presbyter, Doctor
 Ecclesiæ Alexandrinæ, & Martyr. Pam-
 phylus Presbyter Pierii Discipulus, & e-
 tiam Martyr. Hippolytus Sancti Ire- c. 202. p. 526.
 nei Discipulus. S. Hippolytus Martyr,
 qui in Daniele commentatus est. Dio-
 dorus Tarsensis, & Theodorus Mopsue-
 stenus. Joannes Scytopolitanus, qui
 contra Eutychianos decertavit. Euse-
 bius Episcopus Theffalonicensis, contra
 illos, qui in illa Secta Incorruptibiles di-
 cebantur. Modestus Episcopus seu ve-

Sæculum IX. rarius Vicarius Jerosolymitanus. S. Eu-
 A. C. 891. logius Patriarcha Alexandrinus, qui mul-
 p. 250. &c. ta contra Novatianos & Eutythianos
 Sup. Lib. scripsit; nihil autem nisi hæc fragmenta,
 XXXII. ut suo loco memini, ad nos usque per-
 §. 31. venit.

Tandem Photius fragmenta nobis tra-
 didit amplissimi Operis Monachi Jobii
 de Incarnatione, in novem libros & qua-
 draginta quinque capita divisi. Hucus-
 que de Bibliotheca Photii.

§. XV.

Photii Nomocanon.

Bibl. Justel. **P**hotii *Nomocanon* est Collectio Cano-
 p. 789. tom. 2. num in quatuordecim Titulos divisa,
 cujus Tituli plura Capita pro materiæ
 diversitate complectuntur. In hac Col-
 lectione continentur omnes Canones in
 Ecclesia Græca recepti, & initium duci-
 tur a Canonibus Apostolorum usque ad
 Synodum septimam Oecumenicam, qui-
 bus Photius Concilia, a se ipso celebra-
 ta, improba solertia adjunxit; scilicet
 illud, quod in Ecclesia SS. Apostolorum
 anno octingentesimo sexagesimo primo
 habitum, & primo-secundum dictum,
 tum etiam illud, in quo anno octingen-
 tesimo septuagesimo nono in Sedem Pa-
 triarchalem restitutus est. Canonibus
 jungit Leges Civiles, illis consentaneas,
 easque in quolibet Capite refert, Titu-
 los

Sup. Lib.
 L. §. 13.